

[Oluf Pedersen.]

med 21 pCt., Norges med 29 pCt. og Finlands med 33 pCt.

Derfor forstaar jeg i og for sig ikke, hvorfor Danmark ikke vil være med til en tilsvarende Politik som den, de tre Lande er gaaet ind for, og hvori de ogsaa i 1934 ønskede af faa Danmarks Følgeskab. Dette vilde efter min Opfattelse tjene Danmarks Interesser, og det vilde have været til Gavn for vort Land. Nu afviste man dette nordiske Samarbejde paa Linie med det, som man gav Udtryk for man var Tilhænger af i selve Oslo-Konventionen og nu ogsaa ved dette nye Arrangement. Det har man vendt sig imod i Planøkonomien, og jeg mener ikke, man kan se andet Resultat af Planøkonomien, end at man har naaet at faa sænket Velstanden her i Landet, man har naaet at faa en lavere Real-løn for Arbejderne, man har naaet at faa Krise for Landbruget, man har naaet at faa øget Arbejdsløshed, og saa er der blevet større arbejdsfri Indkomster, end der var i Forvejen. For mig at se er det ikke et Spørgsmaal om Hensyn til de fremmede, men et Spørgsmaal om Hensyn til Landets egne Borgere, som maa betale den Prisforfalskning, man laver ved Afspærringspolitik og Toldpolitik.

Jeg kan for saa vidt ikke se, at de Bindinger, som man her foretager, i nogen som helst Maade kan være Danmark til Skade; de kan kun være et Gode over for det danske Folk, hvis det i nogen Grad kan virke som et Hold paa Regeringen, men det vilde jo være et kedeligt Resultat, hvis det skal gaa, ligesom da man lavede Oslo-Konventionen og lovede, at nu skulde man til at være bedre og til at føre en bedre Politik, og man gik saa til det stik modsatte. Det var, ligesom man gik hen for at faa Syndsforladelse, inden man begik sine Fejl. For mig at se er det en besynderlig Regeringsopgave at lave Dyrtid, skabe Særmonopoler og øge Skatterne. Ved Regeringen virkelig ikke, at øget Import maa resultere i øget Eksport? Ved Regeringen ikke, at naar man begrænser Importen, maa det automatisk føre til en Begrænsning af Eksporten?

Nu staar der her, at det skal være det første Skridt til en Lettelse, og man kan saa spørge: Hvad paatænker Regeringen at komme med? Det er maaske Meningen, at man vil af med Valutacentralen — eller er det hele blot Humbug? Jeg kan ikke forstaa, at vor Regering kan tro, at øget Samhandel kan give Arbejdsløshed, at dette, at man køber for 100 Kr.

og sælger for 100 Kr., skulde give til Resultat, at der bliver flere arbejdsløse, for det er da ganske givet, at der ikke sker nogen Mindskelse af Købeevnen, ikke en Mindskelse med saa meget som en eneste Øre.

Det er mig fortalt, at Danmark over for et andet Land — det gælder her Estland — har afvist at slutte en Aftale om Vareudveksling i Forholdet 1 : 1, ja, endogsaa sagt nej til at udveksle i Forholdet 1 : 2, saadan at der ingen Aftale kunde blive sluttet. Jeg forstaar ikke, at vor Regering kan modsætte sig en Vareudveksling, en Tuskhandel i Forholdet 1 : 1. Jeg synes, at hvis man er klar over, at en saadan Begrænsning ikke kan have nogen gavnlig Indflydelse paa Beskæftigelsen, maatte Regeringen have givet Tilslutning. Man var i tidligere Tid klar over, at øget Samhandel betød lavere Priser paa det, man skulde bruge, at det betød højere Levestandard for Befolkningen og øget Beskæftigelse, og hvis man er klar over det endnu, hvis det ikke er gaaet tilbage med Forstaaelsen af disse Ting, saa synes jeg, at Afslutningen af en Aftale, det, at man træffer denne moralske Aftale, maa medvirke til, at Regeringen nu sætter ind for at faa denne moralske Aftale udført i praktisk Politik. Jeg synes ikke, at Regeringen kan slutte en saadan Aftale og stadig føre en Politik lige stik imod. Man burde ikke i det lange Løb kunne føre en Politik, der væsentlig bunder i Uvidenhed om de økonomiske Spørgsmaal.

Jeg vil haabe, at det er Meningen med det Arrangement, der her er truffet, at det skal omformes i praktisk Politik, saadan at der bliver øget Samhandel. Det fremgaar jo direkte af Arrangementet, at det, man tænker paa med denne øgede Samhandel, ikke er noget kunstigt, men blot det, at man ophæver de Skranker, der var for, at Samhandelen kunde gaa sin Gang, saadan som Borgerne i de Lande; det omfatter, mener, at det tjener deres Interesser. Hvis Regeringen vil gaa ind i en saadan økonomisk Politik, var det jo et udmærket Arrangement at faa vedtaget, men naar vi ved det, maa det ogsaa forpligte den danske Regering til i Praksis at føre en Politik i Overensstemmelse dermed.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup havde det Indtryk, at Virkningerne af de trufne Aftaler havde vist sig at være større for andre Lande end for Danmarks Vedkommende, saa vidt jeg forstod ham, og han søgte Begrundelsen derfor i det, at Valutasy-